

Der henvises til Økonomiministeriets rapport »Økonomisk og Monetær Union IV« fra februar 1992, især side 18-24.

Spørgsmål nr. 131:

»Har Danmark i de nye traktattekster om kultursamarbejde sikkerhed for, at den danske statsstøtte til filmproduktion kan fortsætte?«

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 73 af 28. april 1992, tilsendt Markedsudvalget samme dag.

Herudover kan det oplyses, at Kommissionen den 11. marts 1992 har besvaret følgende spørgsmål af Bjørnvig (H-0215/92) i Europa-Parlamentet:

»Spørgsmål om: Kulturelle støtteordninger

Vil Kommissionen garantere, at de eksisterende kulturelle støtteordninger i Danmark – blandt andre biblioteksvederlag til danske forfattere, komponister og udøvende kunstnere, Statens Kunstfond, Musikloven og Filmloven – kan fortsætte uændret efter vedtagelse af Maastricht-Traktatens afsnit om kultur og de nye bestemmelser om kulturstøtte i artikel 92?

Svar:

1. Traktatens nye bestemmelser om kultur, især artikel 128, indeholder ingen bestemmelser om særlige forpligtelser eller restriktioner i medlemsstaternes kompetence, for så vidt angår finansiel støtte inden for kulturområdet. I henhold til artikel 128, stk. 5, første led, i Maastricht-Traktaten udelukkes enhver »form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser« fra de beføjelser, der gives Fællesskabet med hensyn til støtteforanstaltninger. Fællesskabsforanstaltningerne kan derfor føjes til medlemsstaternes foranstaltninger, men de kan hverken erstatte dem eller indvirke på dem.
2. Det nye litra d, der indføres i artikel 92, stk. 3, omhandler en ny kategori af støtte, der vil kunne godkendes af Kommissionen. Ændringen i henhold til Maastricht-Traktaten indfører altså en mulighed for kulturforanstaltninger på nationalt plan, som ikke er omhandlet i den nuværende EØF-Traktat. Kommissionen har ikke

haft lejlighed til at verificere, om de forskellige kulturstøtteordninger, som spørgeren nævner, er forenelige med forbud mod statsstøtte i henhold til de eksisterende bestemmelser i EØF-Traktaten; men det synes muligt at bekræfte, at Maastricht-ændringerne i hvert fald ikke indfører nye betingelser for deres anvendelse.«

Spørgsmål nr. 132:

»Regeringen bedes uddybe erklæring nr. 27 om afstemning i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – herunder redegøre for, hvorfor den danske regering finder det rigtigt, at Danmark skal undlade at bruge sin traktatfæstede ret til at henholde sig til enstemmighedskravet, dersom der er et kvalificeret flertal imod Danmark.«

Svar:

Der henvises til drøftelserne på mødet med Folketingets Markedsudvalg den 29. januar 1992 vedrørende den tekniske gennemgang af traktaten om Den Europæiske Union. Det blev her bl.a. oplyst, at erklæring nr. 27 om afstemning i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik havde karakter af en politisk opfordring til medlemslandene om at genoverveje deres holdning i den situation, der er beskrevet i erklæringen. Der henvises i øvrigt til notat af 13. februar 1992 vedrørende enstemmighed og flertalsafgørelser i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, tilsendt Markedsudvalget samme dag.

Spørgsmål nr. 133:

»På hvilken måde regner regeringen med, at forventningerne blandt Vestunionens medlemslande om, at der inden den 31. december 1992 indgås aftaler om medlemskab, vil blive tilrettelagt fra EF's side (Erklæring nr. II om Vestunionen)?«

Svar:

Erklæring nr. II er en erklæring, der er afgivet af de medlemslande, der er medlemmer af Den Vesteuropæiske Union. Som bekendt indeholder erklæringen en opfordring til de medlemslande, der ikke er medlemmer af WEU til at tiltræde WEU eller til at få observatørstatus. Opfordringen vedrører 3 lande, nem-